

der under visse Omstændigheder skal tillægges de udenfor Ægteskab fødte Børn Arveret i fuld Sidestilling med de Børn, der ere fødte indenfor Ægteskabet. Jeg skal ikke særlig fæste mig ved, at der jo aldrig vil kunne tilvejebringes fuld Sikkerhed for, at den, overfor hvem Arveretskravet rejses, virkelig er Faderen. Jeg skal indrømme, at Lovforslagets Affattelse paa dette Punkt bestræber sig for at bringe fornøden Klarhed i saa Henseende, men fuld Sikkerhed kan aldrig opnaas — i alt Fald ikke for andre end for Moderen selv. — Det maa erindres, at vor nuværende Lovgivning giver Faderen Adgang til ad Frivillighedens Vej gennem Kuldlysning at sikre Barnet Arveret. Flertallet finder ingen Anledning til at gaa videre og at etablere Arveretsregler som dem, der her ere foreslaaede. Man er paa det rene med, at der ved dette Lovforslag bør tilsikres disse Børn et forsvarligt Underhold uden smaalig Ophævelse over de forøgede Udgifter, som Indfrielsen af dette Hensyn vil kunne paaføre Samfundet. Men derfra og til at etablere Arveregler som de her omhandlede er der et stort Spring, og et Spring, som Flertallet ikke vil kunne gaa med til at foretage. Det maa jo erindres, at som Regel vil den Mandsperson, som har faaet Børn udenfor Ægteskab, paa det Tidspunkt, hvor dette er sket, og hvor han i Almindelighed vil være en ung Mand, ikke eje noget; det vil være det almindelige, eller han vil ikke eje noget næneværdigt. Senere indtræder han saa i Ægteskab og etablerer derved den eneste af Samfundet anerkendte sædelige Kønsforbindelse. De Børn, der blive Frugten af dette Ægteskab, opdrages indenfor Forældrehjemets skjermende Vægge; det er Indlevelsen i Familien, som knytter Slægtsbaandet imellem dem og Forældrene; og Forældrekærligheden vil foranledige Forældrene til at sørge saa godt som muligt for disse Børn og ogsaa ofte gennem en vidtrevnen Sparsommelighed og Resignation at søge sikret disse Børn en Arvelod, der i nogen Maade vil sætte dem i Stand til ogsaa efter Forældrenes Død at kunne fortsætte den i Forældrehjemmet tilvante Levefod. Og nu vil man altsaa her indføre, at et udenfor Ægteskab født Barn, rimeligvis vildfremmed for Faderen, i alt Fald for hans Familie, som maaske er 50 Aar gammelt paa det Tidspunkt, hvor Faderen dør, og hvor Arvedelingen skal finde Sted, skulde kunne dukke op og i fuld Sidestilling med de indenfor Ægteskab fødte Børn gøre Arveretskrav gældende.

Dette finder Flertallet urimeligt; der er efter Flertallets Opfattelse ingen Anledning til at indføre saadanne Lovbestemmelser. — Det er jo, efter hvad der foreligger, Kanton Glarus i Svejts, hvis Lovgivning har fungeret som Forbillede for de her nævnte Arveretsbestemmelser. Jeg har nu ingen Sinde — men det er maaske min Fejl — før hørt, at Lovgivningen i Glarus er saaledes beskaffen, at den i særlig Grad er egnet til at fungere som Mønster for andre Kulturstater. Men hvis virkelig Beboerne af Kanton Glarus ere at anse som Profeter paa Lovgivningens Omraade, saa dele de for saa vidt Skæbne med andre Profeter, som de ikke ere agtede i deres Fædreland. Thi ved Tilvejebringelsen af en Civil-Lovbog, en fælles Civil-Lovbog for Svejts, har man ikke fulgt det af Kanton Glarus i saa Henseende givne Eksempel. Og man har heller ikke i andre Lande optaget dette Eksempel. Da for nogle Aar siden tilsvarende Arveretsbestemmelser tænktes indførte i Norge, rejste der sig, i alt Fald indenfor de norske Kvinders Lejr, en Storm af Indignation herimod. Jeg har ikke erfaret, at en tilsvarende Indignationsstorm har rejst sig indenfor de danske Kvinders Rækker. Nu hedder det ganske vist, at den, som tier, samtykker, men jeg tror dog, at det vil være urigtigt at udlægge de danske Kvinders relative Tavshed paa dette Punkt som Samtykke. Langt snarere tror jeg, at dette er Udtryk for, at danske Kvinder have næret en tryk Forvisning om, at dette høje Tings Flertal ikke vil række Haand til Indførelse af saadanne Arveretsbestemmelser. Men i saa Fald er det et Slags Tillidsvotum til Landstinget, og et Tillidsvotum, som i alt Fald Udvalgets Flertal er rede til at honorere, idet det stiller Forslag om, at den paagældende Paragraf skal udgaa.

I Henhold til, hvad jeg her har udviklet, har jeg den Ære paa Udvalgets saavel som paa de forskellige Udvalgsflertals Vegne at anbefale samtlige de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag til ærede Medlemmers Velvillie.

Johansen: Det er mig en Glæde at kunne udtale en Anerkendelse af de Bestræbelser, som ere udfoldede for at faa en Lov tilvejebragt, der vil være til Gavn og Støtte for de Børn, som ere fødte udenfor Ægteskab. Det har været saa, at man for at kunne komme til et Resultat har strakt sig saa vidt, som det var muligt. Der har været Omraader, hvor vi ikke